

Munkáshétköznapok

Erzsébethely nagyzemeitől távol, a város szélén szerényen húzódik meg „Herkules”. A csabaiak így becézik ezt a kis téglagyári telepet, és hogy nevét ki-től, miért kapta, azt ma már aligha tudná megmondani valaki. Talán azért hívják így, mert amióta fennáll, a mondabeli görög hőshöz hasonlóan, szinte emberfeletti erővel, sok nehézséggel küzdve dolgoznak itt az emberek.

Vasas Pált is itt találjuk. Csizmában, vattakabátban áll az udvaron. Csípős még a szél... Éppen téglával megrakott kocsit indít útnak. Árukiadó.

Nem könnyű itt a munka. Különösen ősszel, amikor térdig érő sárban kell dolgozni vagy télen, amikor előbb ellapátolják a havat, hogy munkahelyükre juthassanak az emberek. Furcsa, hogy itt a rengeteg téglát, de járda mégsem vezet a telepre, és be-kötő út sincs.

Ezokról csendesen, szelíden beszél, nem haraggal. Ilyen az emberekkel is. Tekintetéből derű árad, amint egyik-másik dolgozóval szót vált. A harmas telep huszonhat tagú szocialista brigádjának tagja. Nyolc éve az V. kerület párttitkára. Sokan ismerik mint nyugodt, kiegyensúlyozott embert, aki sohasem szól az indulat hangján. Nem is hívják másként dolgozótársai és a kerület lakói, csak egyszerűen Pali bácsinak.

Most még nincs nagy forgalom. Jut hát néhány perc arra, hogy a titkár munkájáról, a kerület gondjairól beszéljünk.

— Mostanában alaposan megsaporodott a tennivalónk — mondja. — A választási előkészületekben mi sem pihenhetünk. A kerület nagy, a városnak majdnem egyharmada, tizenöt-tizen-hatezer ember él és dolgozik itt. Napi munkám elvégzése után kezdődik a társadalmi tennivaló. Bizony sokszor csak késő éjszaka érek haza. De tudja, szívesen teszem, hiszen jó érzés látni, ho-

gyan fejlődik a városrész. Ebben a kerület lakóival együtt nekem is részem van. A társadalmi munkában pedig már megedződtem...

Valóban mozgalmasak a kerületi párttitkár napjai. Sokat tanult, elvégezte a mezőgazdasági akadémiát, pártiskolán volt, és dolgozott. Még 1942-ben jött a gyárba, majd egy állami gazdaságba helyezték, s 1960-ban ismét visszakerült. Akkor választották a kerület párttitkárává.

— Hirtelen el sem tudnám sorolni mi mindennel kell törődni — folytatja. — Sokan jönnek hozzám. A háziasszonyok dolgozni szeretnének, állás után érdeklődnek. Bár az elhelyezés a munkaerőhivatal dolga, azért ha tudok, segítek, jó kapcsolatom van az üzemek vezetőivel, s így a legtöbbször sikerül. Másokon segíteni mindig jó. Közérdekű javaslatokkal, panaszokkal is felelnek. Az iskolák igazgatói tantanulmányokkal és egyéb kérésekkel, gondokkal. Megtisztelő a bizalom, és szívesen áldozom arra a szabad időmet, hogy gyermekeink kényelmesebb tanulását elősegítem. Nekem is van két fiam...

Többen azzal állítottak be

nemrég, hogy teremtsünk rendet a kerületben. Akad garázda, rézszege ember, aki sok kárt tesz. Képzeld: a múltkor is kidöntötték a szemégyűjtő kosarakat, fákat tördeltek és ehhez hasonló dolgokat műveltek. A kerület lakói ezt tették szóvá. Ebből is láthatja, mennyire szeretik az embereket ezt az „öreg” Jaminát, Persze, valljuk meg őszintén, egy kicsit mostohagyerek ez a városrész. A jelölőgyűléseken is elmondták az emberek, ami a szívüket nyomja. Kevés a járdánk, rosszak az útjaink, sokáig húzódtott a megfelelő áruháza építése. Az SZTK-rendelőintézetre hiába vártak évekig. Most végre teljesül a kívánság. A tanács ígért egy tisztasági fürdőt is. Ez szintén nagyon kellene. Most autóbusszal járnak innen az Árpádfürdőbe. Nagyon messze van. Nem szólva a buszkieljárásról. Egy három-négytagú családnál képzelheti...

Elhallgat. Gondolatai messze járnak...

Pali bácsi, készen vagyok — állít mellénk lovasfogatóval egy fiatalember. Vasas Pál hát ismét visszatér a jelenbe és a kerület gondját magával hordozva, folytatja napi munkáját.

Kasnyik Judit

Strófák a boldogságról

— Én nagyon sokat várok az élettől, nagyon sok boldogságot és ezért néha félek is, hogy nem kapom meg... — lehajtja a fejét, körmeivel sok láthatatlan párhuzamos vonalat ír a terítőre. Sajátosan egyéni arca van. Minden pillanatban mások és mások a vonásai; a pillanatnyi érzelmeket úgy lehet olvasni, mint egy világosan megírt könyv sorait.

— Ez, a szinte már beteges vágyakozás, és a vele járó félelem abból adódik, hogy nem volt boldog gyermekkorom. Én vagyok a hetedik Stefanik-gyerek a családban — mondja a már februárban nagykorúvá vált Helga —, de szüleimről nincsenek emlékeim. Kétéves koromban anyámat, hároméves koromban apámat temették el...

Újabb kis párhuzamos vonalakat rajzol az asztalterítőre.

— A bátyám nevelt föl, s ő beszélt rá, hogy női szabó legyek. Békéscsabán a szabóipari kizs női szabó részlegének próbahelyiségében beszélgetünk. A műhelyből áthallatszik a tanulólányok vidám csivitelése. Ez szinte még nagyobbá teszi a kettőnk közé szakadt csöndet. El akarom hessegetni a szomorú emlékeket.

— A nővére, Erika mondta, hogy nagyon szereti a verseket, s az Erkel Diákünnepre minősítő megyei szavalóversenyen is részt vesz — jegyzem meg, de ő „ott” folytatja...

— Strófák a boldogságról, ez a címe Gellért Oszkár költeményé-

nek, s ezzel akarok indulni a versenyen is:

„Milyen kevés kell egy kis boldogsághoz!

Mikor egy felnőttről régóta családost, és iskolába nem járt szüleit, — Ki irástudatlan volt előbb —, S most fia tanítja a betűvetésre, S örömeiben csak akkor veszi észre: Milyen kevés kell egy kis boldogsághoz...”

— Nekem ez a vers és főleg ez a strófa a harmonikus, békés családi életet, s annak minden melegségét, bensőséges hangulatát adja. Mert erre is vágyom. Van egy udvarlóm, ő már szakmunkás. Sokat beszélgetünk komolyan a jövőnkéről, és mindig, de mindig ez a végső vágyunk: a családi melegség.

Olyan egyszerűen mondta az idézett sorokat. Talán értelmileg nem is azt lehetne kielemezni, az elhangzott részből, amit ő érez bele. De visszafogott hangjával, messzire mészáló szürke szemével, egyszerű, sallangmentes versmondásával őszintének hat bele-érzése.

Jövőre lesz életének egyik legjelentősebb mozzanata, szakmunkássá válik. S akkor már többet tehet a saját boldogsága eléréseért. Addig is mindenütt kutatja az igazi boldogság titkát; s nem is lenne fiatal lány, ha néha nem kalandozna el egy kis jó tanácsért az álmok világába. Ő a versekben is keresi a választ az ő nagy kérdésére, s hogy álmai reális valósággá válnak-e, tőle is függ.

Ilyen gondolataim vannak: aki ennire komolyan és mély érzéssel kívánja a nyugodt családi kört, amelyből őt mint gyermeket megfosztotta az élet, annak sikerül...

De addig is készül a megyei szavalóversenyre, mert sokakkal el akarja hitetni, hogy kevés kell a boldogsághoz, hogy sok apró örömből tevődik össze az igazi nagy boldogság.

— Kívánom, hogy jól szerepeljen a szavalóversenyen, és az a másik is sikerüljön.

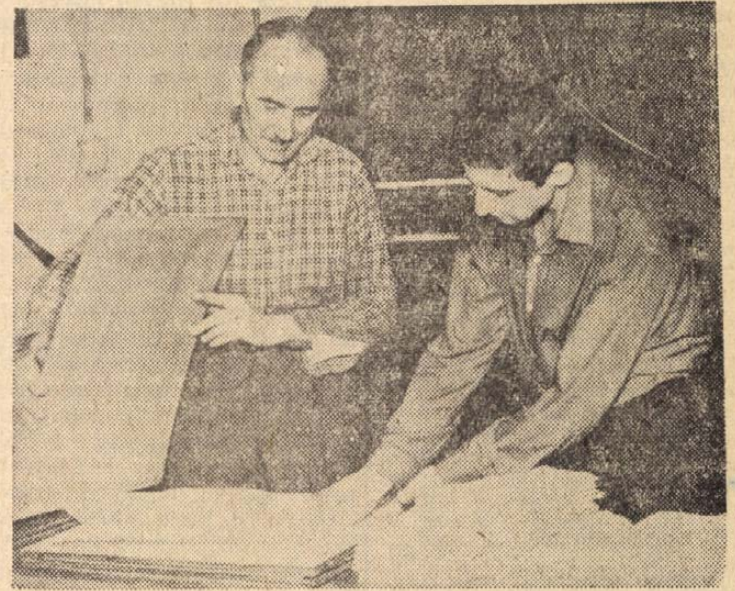
— Köszönöm — nyújtja a kezét.

Ternyák Ferenc

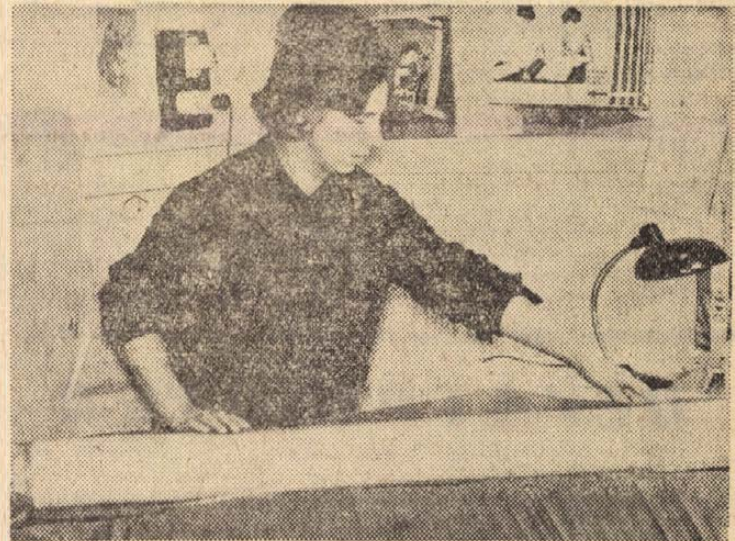
Perlonhenger huszonháromezerért

Azt már tudjuk, hogy a szép írómappák, műanyag táskák és az ötletes társasjátékok, színes asztali-„focik” bölcsője Szarvason van. Az apróbb-nagyobb használati cikkek mellett azonban a textilipar egyik nélkülözhetetlen, korszerű alkatrészét is újabban itt gyártják. A Szarvasi Műanyagfeldolgozó és Játékkészítő Ktsz présüzemében készül az úgynevezett perlonhenger, mely a Kusters-féle facsarógépekhez

szükséges, használata jelentős energiamegtakarítást eredményez. A perlonhengert korábban próbálták más anyagokkal helyettesíteni, a különböző készítmények azonban nem feleltek meg a cél-nak. A szarvasi szövetkezet présüzeme tehát megkezdte a gyártást, ebben az évben több mint egymillió forint értékű hengert gyártanak. Egy-egy henger értéke 23 ezer forint.

A műszaki vezető: Hódsági Ferenc és a gyártásvezető: Babies István az impregnált danulon-szövet préselését ellenőrzik. Ebből az anyagból stancolják a perlonhenger karikáit.

Az OKISZ új termékiállításán is bemutatják a szövetkezet dolgozói által készített perlonhengereket. Képünkön Dálnoki Sándorné csomagolja az egyiket. Fotó: Malmos

Sikerült a nőnap meglepetés

Békéscsabán a gyógyszer-tárcs központ férfitáncosai rendkívül titokzatos arccal jártak-keltek a múlt héten. Munkaidő után is benmaradtak, sőt, a szombat éjszakai műsorunkon sem sajnálták. Szerdán este azután kiderült, mi volt a „nagy titok”, amiről csak a férfiak tudhattak. A szakszervezeti bizottság ünnepségre hívta meg a nőket, ahol Krasznai Géza szob- titkár üdvözlő beszéde után meg-

kezdődött a műsor. A vállalat életét ábrázoló szellemes kis jelenetekkel szórakoztatták az ünnepség résztvevőit. A női szerepeket is férfiak alakították a közönség nagy tetszése mellett. A műsor után minden nődolgozóknak hóvirágcsokorral kedveskedtek, majd virslivel és sörrel vendégelték meg őket. A hangulatos kis ünnepség az esti órákban ért véget.

A BÉKÉSCSABAI GÉPJAVIDÓ ÁLLOMÁS

felvesz 1 fő

szerszámgépek javításában, karbantartásában jártas, gyakorlattal rendelkező

géplakatost

131568

A Dévaványai Gépjavító Állomás

felvételre keres

lakatos, esztergályos és marós szakmunkásokat

Jelentkezés az állomás telephelyén.

137

A Betonútépítő Vállalat állandó munkára, változó munkahellyel felvesz útépítéshez, földmunkára

kubikosokat és segédmunkásokat

Jelentkezni lehet: Betonútépítő Vállalat martonvásári főépítésvezetésénél és hatvani főépítésvezetésénél. Munkásszállást, napi egyszeri meleg ételt, munkaruhát, különlétségi pótlékokat biztosítunk.

1992